

Publicerad 2018-05-27 22:09 av ViktoriaSs

Håll om med öppen famn

Hur är det möjligt att tillåta sig själv att drunkna i en annan människas blick samtidigt som man vet att villkoret för vår kärlek är att livets alla dörrar måste få stå öppna? Hon behöver korsdraget som sveper över oss, den ljumna brisen av sommarvind, såväl som snön som yr i ansiktet en morgon i januari. Jag försöker att se ut över vyn framför mig med tacksamhet, jag försöker att andas in syret som hon behöver och ta in energin som den bär med sig. Men mest av allt försöker jag att förstå. Håller jag för hårt, stänger jag in oss i den lilla kokong som jag helst av allt vill vara i kommer den viktigaste personen i mitt liv att vissna. Att älska tror jag är att göra allt jag kan för att leva mig in i hennes perspektiv, att bemöta hennes sorg med värme och att ge henne all sol, vind och vatten som finns. Jag vill ha henne i min famn för resten av mitt liv, men mina armar får aldrig bli en mur.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ViktoriaSs med Poeter.se id #103448 innehar upphovsrätten